

art. 5 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich; oraz

- władze krajowe są zobowiązane do stosowania środka administracyjnego w rozumieniu art. 4 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia nr 2988/95, polegającego na żądaniu zwrotu tej nienależnie uzyskanej pomocy, pod warunkiem że zostanie ustalone, co podlega zbadaniu przez sąd odsyłający, iż obie umowy składowania będące przedmiotem postępowania głównego dotyczyły w części lub w całości moszczów gronowych, których nie można uznać za będące pochodzenia wspólnotowego i które zostały zmieszane w ramach czynności zagęszczania i składowania z moszczami gronowymi pochodzenia wspólnotowego.

(¹) Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Niderlandy) — Maatschap L.A. en D.A.B. Langestraat en P. Langestraat-Troost przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Sprawa C-11/12) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Zintegrowany system zarządzania i kontroli — Zmniejszenia lub wykluczenia z płatności w przypadku nieprzestrzegania przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności — Odpowiedzialność za cudze czyny)

(2013/C 38/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maatschap L.A. en D.A.B. Langestraat en P. Langestraat-Troost

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Wykładnia art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30,

s. 16) — Zintegrowany system zarządzania i kontroli — Zmniejszenia lub wykluczenia z płatności w przypadku nieprzestrzegania przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności — Rolnik dzierżawiący od osoby trzeciej grunty rolne, który wyraził zgodę na rozrzucanie nawozów na tych gruntach przez tę osobę trzecią — Nieprzestrzeganie przez tę osobę trzecią wymogów podstawowych w zakresie zarządzania

Sentencja

Wykładnia art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 należy dokonywać w ten sposób, że nieprzestrzeganie przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności przez osobę, której przekazano grunt lub która takiego przekazania dokonała, prowadzące do zmniejszenia całkowitej kwoty płatności bezpośrednich lub wykluczenia z nich, należy w całości przypisać rolnikowi składającemu wniosek o pomoc.

(¹) Dz.U. C 98 z 31.3.2011.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 19 listopada 2012 r. — Luigi Marcuccio przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-1/11 SA) (¹)

(Wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia na mieniu Unii Europejskiej)

(2013/C 38/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (przedstawiciel: G. Cipressa, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez A. Dal Ferro, avvocato)

Przedmiot

Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów — Wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia na mieniu Komisji w odniesieniu do kwot należnych Unii od Republiki Włoskiej i posiłkowo do ruchomości należących do Unii na terytorium Republiki Włoskiej — Uchylenie immunitetu Komisji — Artykuł 1 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej

Sentencja

1) Wniosek o dokonanie zajęcia zostaje oddalony.

- 2) Luigi Marcuccio i Komisja Europejska ponoszą swoje własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 22 listopada 2012 r. — Andrea Lange przeciwko ERGO Lebensversicherung AG

(Sprawa C-529/12)

(2013/C 38/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andrea Lange

Strona pozwana: ERGO Lebensversicherung AG

Pytania prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze drugiej dyrektywy Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. (¹), przy uwzględnieniu art. 31 ust. 1 dyrektywy 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. (²), należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 5a ust. 2 zdanie czwarte Versicherungsvertragsgesetz (ustawy o umowach ubezpieczenia) w brzmieniu ustalonym Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften (trzecią ustawą wprowadzającą w życie dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich w dziedzinie prawa ubezpieczeń) z dnia 21 lipca 1994 r., który stanowi, że prawo odstąpienia lub sprzeciwu wygasa najpóźniej rok po dokonaniu zapłaty pierwszej składki ubezpieczeniowej, nawet w sytuacji, gdy ubezpieczający nie został pouczony o prawie do odstąpienia lub sprzeciwu?

(¹) Druga dyrektywa Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniająca dyrektywę 79/267/EWG (Dz.U. L 330, s. 50).

(²) Dyrektywa Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniająca dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie) (Dz.U. L 360, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja (Hiszpania) w dniu 26 listopada 2012 r. — Banco Popular Español S.A. przeciwko Maria Teodolinda Rivas Quichimbo i Wilmar Edgar Cun Pérez

(Sprawa C-537/12)

(2013/C 38/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: Banco Popular Español S.A.

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Maria Teodolinda Rivas Quichimbo y Wilmar Edgar Cun Pérez

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 93/13(EWG) (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie istnieniu przepisów państwa członkowskiego, które nie zezwalają sądowi prowadzącemu postępowanie egzekucyjne z hipoteki, takie jak postępowanie uregulowane w art. 681-695 Ley de Enjuiciamiento Civil de España 1/2000 (hiszpańskiego kodeksu postępowania cywilnego), na zbadanie z urzędu lub na wniosek strony nieuczciwego charakteru warunku zawartego w umowie między przedsiębiorcą a konsumentem, niezależnie od tego, czy konsument wniósł w tym względzie zarzut?
- 2) W przypadku gdy odpowiedź na powyższe pytania będzie twierdząca, jak i w przypadku gdy będzie ona przecząca, czy dyrektywę 93/13 należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie istnieniu przepisów państwa członkowskiego, które nie zezwalają sądowi prowadzącemu postępowanie egzekucyjne z hipoteki, takie jak postępowanie uregulowane w art. 681-695 Ley de Enjuiciamiento Civil de España 1/2000, na zawieszenie rzeczonego postępowania w przypadku późniejszego wszczęcia postępowania rozpoznawczego, którego przedmiotem jest żądanie uznania nieuczciwego charakteru warunku zawartego w umowie między przedsiębiorcą a konsumentem, a która to umowa stanowiła podstawę do wszczęcia przywołanego postępowania egzekucyjnego?

(¹) Dyrektywą Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).